

Η ΓΣΕΕ με δελτίο τύπου σχετικά με το νομοσχέδιο «Δημόσιες υπαίθριες συναθροίσεις και άλλες διατάξεις» δεν μπόρεσε να πει ένα «όχι» στην απαγόρευση των διαδηλώσεων.

Το δελτίο τύπου αναφέρει ότι πρέπει να βρεθούν «λύσεις που θα παρέχουν προς όλους τους εμπλεκόμενους εγγυήσεις ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ-ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ-ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ που το σύνταγμα τις προστατεύει» ενώ εκτιμά ότι «αφοριστικές απαντήσεις του τύπου ΝΑΙ-ΟΧΙ δεν χωρούν στην αναζήτηση δημοκρατικών λύσεων.

Ταυτόχρονα ενδεικτική ήταν η τοποθέτηση του προέδρου της ΓΣΕΕ Γιάννη Παναγόπουλου στην Επιτροπή Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης ήταν αποκαλυπτική της συναίνεσης που δίνει απλόχερα η συνμοσπονδία και στο συγκεκριμένο νομοθετικό τερατούργημα:

«Ένα “ναι” σε ένα νομοσχέδιο αυτού του τύπου που παρουσιάζετε μπορεί να θεωρηθεί ότι αποδέχεται τους σοβαρούς περιορισμούς σε συνταγματικά κατοχυρωμένες ελευθερίες και δικαιώματα. Ένα απλό «όχι», σύμφωνα με μια λογική που υπάρχει και έχει και μια ευρεία κοινωνική αποδοχή, μπορεί να σημαίνει ότι εσύ επιτρέπεις σε μια μικρή ομάδα ανθρώπων να

διαταράσσει την κοινωνικοοικονομική ζωή όλων των πολιτών. Δεν είναι όμως έτσι απλά τα πράγματα».

Στην συνέχεια ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ σημείωσε πως «πρώτα απ' όλα ότι θα πρέπει από την μεριά των συνδικάτων να μην κάνουν μόνο διακηρύξεις, αλλά να είναι διατυπωμένα με σαφήνεια στο σχέδιο νόμου, τα δικαιώματα τα οποία απορρέουν και από το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα και του συνεταιρίζεσθαι και του συνδικαλιζέσθαι. Το δεύτερο, ότι έτσι όπως διατυπώνονται οι εγγυήσεις που πρέπει να παρέχονται για τις συνταγματικές ελευθερίες και την ασφάλεια των πολιτών, δυστυχώς δεν δίνουν καμία εγγύηση ή εγείρουν πάρα πολλές αμφισβητήσεις για τις εγγυήσεις που παρέχονται».

Κατέληξε μάλιστα στο ότι ...πρέπει να υπάρξει νόμος για τις διαδηλώσεις, για τον οποίο «θα πρέπει να γίνει σε βάθος διάλογος».

Τέλος σημείωσε ως ...επίτευγμα ότι με την βοήθεια της αστυνομίας η διοίκηση της ΓΣΕΕ έχει καταφέρει να πραγματοποιήσει συνεδριακές της διαδικασίες.

«Εδώ μπορώ να πω ότι με την παρούσα κυβέρνηση και με τη συμβολή της πολιτείας και των οργάνων της αστυνομίας μπορέσαμε και ξεπεράσαμε, το να διαλύουν κομματικοί στρατοί συνέδρια συνδικάτων. Αυτό δεν θα έπρεπε επίσης, να είναι στα πλαίσια της προστασίας της κοινωνικής ζωής, από τέτοιου είδους δραστηριότητες». Μάλιστα ιδιαιτέρως ύποπτη μοιάζει η συνέχεια του ισχυρισμού του: «Δεν θεωρώ, ούτε ζητώ να μπει στο παρόν νομοσχέδιο. Εγώ αυτό που ζητώ είναι, το Υπουργείο να καλέσει Κόμματα, μεγάλες οργανώσεις και η Κυβέρνηση, δια του Υπουργείου και να γίνει μια μεγάλη κοινωνική συμφωνία που να μπορέσει να αποτυπωθεί με όλες τις δημοκρατικές εγγυήσεις ένα σχέδιο νόμου. Αυτή, νομίζω, θα ήταν η καλύτερη και πιο δημοκρατική πολιτική πρακτική».